

PREGUEM AMB FRANCESC, BISBE DE ROMA

“EL ROSTRE DE LA MISERICÒRDIA” (RM 9)

INTRODUCCIO

En les paràboles dedicades a la misericòrdia, Jesús revela la naturalesa de Déu com la d'un Pare que no es dona per vençut fins que no hagi dissolt el pecat i superat el rebuig amb la compassió i la misericòrdia. En aquestes paràboles, Déu és presentat sempre ple d'alegria, sobretot quan

perdona. En elles trobem el nucli de l'Evangelí i de la nostra fe, perquè la misericòrdia es mostra com la força que tot ho venç, que omple d'amor el cor i que consola amb el perdó.

Déu no es limita a afirmar el seu amor, sinó que el fa visible i tangible. L'amor, després de tot, mai no podrà ser una paraula abstracta. Per la seva mateixa naturalesa és vida concreta: intencions, actituds, comportaments que es verifiquen en el viure quotidià.

*Els publicans i els altres pecadors s'acostaven tots a Jesús per escoltar-lo. Els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven i deien: Aquest home acull els pecadors i menja amb ells...
Jesús els va proposar aquesta paràbola: Si un home d'entre vosaltres té cent ovelles i en perd una, ¿no deixa les noranta-nou al desert i va a buscar la perduda fins que la troba? I quan l'ha trobada, ¿no se la posa a les espatlles ple d'alegria i, arribant a casa, convida els amics i els veïns dient-los: Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat l'ovella que havia perdut?
Igualment jo us dic que en el cel hi haurà més alegria per un sol pecador que es converteix que no pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se. (Lc 15,1-7)*

Preguem: *Senyor, converteix els nostres cors, per tal que preguem, compartim i estimem, com Jesús ens va ensenyar de fer.*

Estem cridats a viure de misericòrdia, perquè a nosaltres en primer lloc se'ns ha aplicat misericòrdia. El perdó de les ofenses esdevé l'expressió més evident de l'amor misericordiós i per a nosaltres cristians és un imperatiu del qual no podem prescindir. Com n'és de difícil perdonar! I, no obstant, el perdó és l'instrument posat en les nostres fràgils mans per assolir la serenitat del cor. Fer desaparèixer el rancor, la ràbia, la violència i la venjança són condicions necessàries per viure feliços.

*...El (fill) més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners a un país llunyà. Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta...
Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu: tracta'm com un dels teus jornalers...
Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà...
De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho...
El germà gran s'indignà i no volia entrar...
Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat. (Lc 15,11-32)*

Preguem: *Senyor, et preguem que sapiguem aprendre a perdonar cada cop més com a reflex de la gratuïtat i la profunditat amb què Tu ens perdones, abandonant tota resta de rancor o ràbia i per tal de ser transmissors d'amor i felicitat per als germans.*

Misericòrdia és el comportament diví que abraça, és el donar-se del Déu que acull, que s'ajup per perdonar...
Ell se sent responsable, és a dir, desitja el nostre bé i vol veure'ns feliços, plens d'alegria i serens. És sobre aquesta mateixa amplitud d'ona que s'ha d'orientar l'amor misericordiós del cristians. Tal

[Un servent és cridat pel patró a restituir una gran suma, aquest li suplica de genolls i el patró li condona el deute... Tot seguit, ell mateix troba un altre servent que li devia pocs diners i que li suplica pietat i ell s'hi nega i el fa empresonar. El patró, advertit del fet s'irrita i li recrimina] *No t'havies de compadir del teu company, com jo m'havia compadit de tu? Diu Jesús... Igualment*

com estima el Pare, així estimem els fills. Tal com Ell és misericordiós, així estem cridats nosaltres a ser misericordiosos els uns amb els altres.

us tractarà el meu Pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà. (Mt 18,21-35).

Preguem: *Senyor, perdoneu els nostres deutes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors ... sense discriminacions, ni condescendència, ni posicions de superioritat; de forma generosa, humil i amb el cor obert.*

Déu no ha vingut a cridar els justos, sinó els pecadors. Déu no tan sols dóna la benvinguda als pecadors, va a buscar-los. En el penediment hi ha vida; la vida ve per mitjà de Jesús. És important que aquestes mateixes actituds les tinguem també nosaltres vers els demés.

Si una dona té deu monedes de plata i en perd una, ¿no encén una llàntia i escombra la casa amb tota cura fins que la troba? I quan l'ha trobada, ¿no convida a les amigues i veïnes dient-los: Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat la moneda que havia perdut? Igualment jo us dic que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador que es converteix. (Lc15,8-10)

Preguem: *Senyor Jesús, ... se que sense tu estem perduts. Som pecadors, però ens penedim del mal que hem fet. Perdona'ns Senyor i neteja el nostre cor.*

La nostra felicitat i serenitat és l'estat en que Nostre Senyor ens vol. Les benaurances son una invitació a ser feliços, felicitat que satisfà plenament al nostre Pare del cel.

*Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel!
Feliços els qui ploren: Déu els consolarà!
Feliços els humils: ells posseiran la terra!
Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà!
Feliços els compassius: Déu se'n compadirà!
Feliços els nets de cor: ells veuran Déu!
Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus!
Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel!
Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! (Mt 5,1-12)*

Preguem: *Senyor, fes que mai gosem posar impediments a la nostra pròpia felicitat, felicitat teixida de compassió i misericòrdia vers els germans; la mateixa compassió i misericòrdia que Tu ens tens.*

CANTS

- **Torna, torna, oh fill meu no és massa tard/ Torna, torna, sempre t'he estat esperant**
1-Cerca el Pare, és a casa: *Oh fill meu no és massa tard/ dia a dia, i nits també: Sempre t'he estat esperant*
2-El meu cor està canviant: *Oh fill meu no és massa tard/ i ja és temps d'anar endavant: Sempre t'he estat esperant*
3-El Pare em veu, se'm llença al coll: *Oh fill meu no és massa tard/ Als braços del Pare, jo tot sol: Sempre t'he estat esperant*
- **La gràcia de Déu**, quin so tan dolç, ens recolza a tu i a mi/ jo estava perdut i ja m'he retrobat, jo era cec i ara veig el camí. **La gràcia de Déu**, quina força més gran, de res ja no tinc jo més por/ em sento feliç, i estic exultant, és la força del meu Senyor. **La gràcia de Déu**, no n'hi ha de millor, car ens lliure de qualsevol mal/ enfront de la mort i davant el dolor, ella ens dóna empenta i pau.
- Resteu aquí, i vetlleu amb mi/ vetlleu i pregueu/ vetlleu i pregueu
- Senyor escolteu, Senyor escolteu/ quan jo us pregui escolteu (2)
- Déu és veu infinita/ i el cor del meu cor (2)